No. 1384 Zaterdag 9 Juli 1910 27ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

Curaçao, 8 Juli

VERWAARLOOSDE KINDEREN EN MINDERJARIGE MISDADIGERS.

Sinds 1905, toen de Kinderwetten in Nederland werden ingevoerd, is ook de Kolonie Curaçao een Voogdijraad rijk.

Niemand onzer zal durven beweren, dat in onze Kolonie minder dan elders verwaarloosde kinderen en minderjarige misdadigers worden aangetroffen. Jeugdige vagebonden zijn er helaas overal.

Waar nu Nederland rijkelijk beschikt over Huizen van Bewaring, Rijks Opvoedingsgestichten en Tuchtscholen, zou men ook in onze Kolonie ten minste een van dergelijke inrichtingen verwachten.

Maar de noodlijdende toestand onzer eilanden schijnt steeds verhinderd te hebben, dat tot de stichting van dergelijke hoogst nuttige huizen werd overgegaan.

Is dit echter niet een ietwat verkeerd begrepen zuinigheid?

Mag onze economisch noodlijdende toestand wel op den voorgrond worden geplaatst, als er sprake is van het invoeren van een maatregel, welke zeer zeker geld zal kosten, maar toch ook veel nut zal stichten.

Nu de Voogdijwet ook op Curaçao werd afgekondigd en op alle eilanden Voogdijraden werden benoemd, heeft de Regeering zelf daardoor getoond de noodzakelijkheid in te zien van betere verzorging der verwaarloosde kinderen, waaruit spoedig jeugdige misdadigers groeien zullen.

Nu deze eerste stap gezet is moet ook de tweede noodzakelijk volgen.

Wat heeft de Kolonie aan een Voogdijwet en een Voogdijraad als er geen inrichtingen bestaan, waarin de verwaarloosde kinderen beter kunnen worden opgevoed.

Misschien zal deze of gene ons tegenwerpen: maar er bestaan toch Weeshuizen!"

Zeer zeker, maar dat zijn toch geen inrichtingen, die geëigend zijn om ook verwaarloosde kinderen op te nemen, althans niet als regel.

Het zou kunnen voorkomen, dat een of ander verwaarloosd kind, op zeer jeugdigen leeftijd, waarin zich nog geen perverse neigingen hebben geopenbaard, in een weeshuis kan worden ondergebracht, doch als regel zal moeten gelden, dat jeugdige vagebonden niet in een zelfde huis en op dezelfde wijze kunnen worden opgevoed, als de arme weesjes.

Wij meenden daarom goed te doen met eens de aandacht der Autoriteiten te vestigen op een leemte in onze wetgeving.

De Voogdijraad zal zich vrijwel vleugellam gevoelen, als hij de verwaarloosde kinderen niet in een of ander opvoedingsgesticht kan onderbrengen.

De oprichting van een dergelijk huis vloeit geheel natuurlijk voort uit de invoering van de Voogdijwet en de aanstelling van een Voogdijraad op al onze eilanden. Zonder opvoedingsgesticht of tuchtschool zal deze wet zoo goed als zonder toepassing blijven.

En toch is het hoog noodig, dat ook in onze maatschappij althans iets gedaan wordt voor de verbetering van de verwaarloosde jeugd, al moet het ook geld kosten.

Zoolang er nog geen leerplicht is in onze Kolonie, en zonder tegelijkertijd ook van wege de school voor de noodige kleeding en soms ook voeding te zorgen valt daar vooreerst nog niet aan te denken, zal de opvoedende kracht van 't Onderwijs nog menig kind niet bereiken en juist in die huishoudens, waar de Ouders uit gebrek aan plichtbesef en overtuiging verzuimen de kinderen naar school te zenden, zal ook de opvoeding veel te wenschen overlaten. Dwangopvoeding in Rijks Inrichtingen is hier het eenig afdoende middel

———(o)———

Hoe cooperatie Denemarken welvarend heeft gemaakt.

Onder dit opschrift vinden we een opstel van de hand van Selden Smijser, in een landbouw-tijdschrift, ons uit Amerika toegezonden. De schrijver begint met te herinneren aan het feit, dat Denemarken, een eeuw geleden behoorde tot het armste land van Europa; terwijl het tegenwoordig ieder land overtreft in welvaart, die gepaard gaat met hooge ontwikkeling van den geest en het zedelijk bewustzijn van het Deensche volk. Dit groote succes is gewrocht geworden op een armen grond en onder de moeilijkste omstandigheden. Denemarken toch is een laag land, gelegen tusschen twee groote koude waterplassen, de Oost- en de Noordzee. De winters zijn er lang en de groeidagen kort. Voor het meerendeel is de grond zanderig en weinig vruchtbaar. De Denen zijn begonnen met inrichtingen voor het inzouten van varkensvleesch, een van hun belangrijkste industrieën, die zich ontwikkeld heeft, vooral na het verbod van Duitschland, om levende varkens in te voeren. Reeds vóór dien tijd waren zij gedwongen geworden, om in hun landbouwbedrijf zich meer op de zuivel, dan op den graanbouw te gaan toeleggen. De redenen, die hun het tegenwoordig succes hebben doen verkrijgen, zijn hoofdzakelijk de volgende: Het ernstig gebruik maken van deskundige adviezen; het verleenen van hulp door den Staat bij alle belangrijke ondernemingen; de bewonderenswaardige ontwikkeling van coöperatie–organisatiën en van den echten coöperatie-geest, eenig bij de Denen en eindelijk, de ontwikkeling tot een hoogen graad van den geest en het zedelijk bewustzijn van het volk. Deze 5 factoren hebben samengewerkt tot bereiking van hetgeen Denemarken thans is. In de eerste plaats noemden we het gebruik maken van deskundige adviezen. Hieromtrent wordt gezegd, dat de Deensche landbouwer zulke adviezen gaarne vraagt, zelfs in zaken, die wij als doodgewone boerderij-aangelegenheden zouden beschouwen, waarvoor raad vragen overbodig is. Om den Deenschen fokker tegemoet te komen, bestaan er voor de fokkerij verschillende bijzondere deskundigen, van regeeringswege daarvoor aangesteld, b. v. één voor Jutlandsch vee en schapen; één voor paarden en een voor rood Deensch vee en schapen, **terwijl in Engeland ook nog een adviseur is aangesteld.**

Indien landbouwers een stier wenschen aan te schaffen, tot verbetering van hun veestapel, dan vragen zij advies aan den rijksdeskundige. Eveneens zal elk varkensfokker steeds deskundig advies vragen. De staat zorgt voor deze deskundige adviezen, maar kan dit niet in voldoende mate doen, zoo talrijk zijn de aanvragen en daarom trachten de Deensche coöperatieve organisaties, door hun landbouwmaatschappijen, boenderfokkerij-vereenigingen, enz., zich zelf op velerlei wijzen van deskundige adviezen te verzekeren.

Het gevolg van deze handelwijze is natuurlijk de snelle verbetering van hun veestapel en de bestendige vermeerdering èn van de kwantiteit èn van het percentage botervet bij hun melkvee. Zelfs het melken, gewoonlijk een onaangename taak geacht, is bij hen een kunst, die onder leiding van een deskundige aangeleerd wordt. Zoo nemen zelfs zij, die reeds jarenlang op de hoogte van het melken zijn, nog les in de methode van Hageland, een methode, die de hoeveelheid van de melk en van 't vet verhoogt. Het vertrouwen op de wetenschap en op de deskundige adviezen wordt getoond door het getrouwe opvolgen er van, niettegenstaande de strenge bepalingen, waaraan de Deensche landbouwers zich dan moeten onderwerpen ten opzichte van hun melkerij, het voederen van het melkvee, de behandeling der melk en van het gereedschap en bovenal door hun bereidwilligheid om zich inlichtingen te verschaffen met betrekking tot hun vee en varkens. Het resultaat van deze samenwerking met de rijksdeskundigen is geweest, dat een bij varkens veel voorkomende ziekte voor goed uit Denemarken verdwenen is. Ook werkt tot de verhoogde welvaart niet weinig de betrachting der zuinigheid mede. Zoo dult men niet, dat koeien vrij rondloopen; iedere koe wordt getuierd en dus gedwongen te grazen op een klein afgebakend gedeelte tot dit schoon afgegeten is. Op deze wijze kan hetzelfde land vrijwat grooter aantal stuks vee voeden, dan anders het geval is, want losloopend vee vernielt meer voedsel dan er gegeten wordt.

De koeien worden driemaal daags gemolken. Nauwkeurig wordt de melkopbrengst nagegaan en men heeft bij iedere koe de melklijst hangen, waarop aanteekening wordt gehouden. Op deze wijze leert men gedurende een jaar kennen, welke kalveren het aanhouden verdienen. In de tweede plaats vraagt de staatshulp onze aandacht. Deze bepaalt zich niet alleen tot de zorg voor deskundigen, maar strekt zich veel verder uit. Niet alleen door het steunen van wetenschappelijke opleiding, door premies en prijzen aan landbouwtentoonstellingen en jaarmarkten, maar ook door geldelijke bijdragen aan particuliere organisaties ter verbetering van vee-, hoenderteelt enz. en aan alle locale en nationale landbouwvereenigingen. Bovendien worden geldelijke belooningen verstrekt aan bedrijven, die op het een of ander gebied uitmunten alsmede aan verdienstelijke arbeiders in het zuivelbedrijf, die technische ontwikkeling verlangen. Ook geeft de staat den gewenschten steun bij het aankoopen van kleine pachthoeven tegen 3 pCt., terwijl de geldnemer het geleende bedrag bij kleine gedeelten mag terugbetalen over een tijdsverloop van 60 jaar. Bovendien leent de staat geld aan locale credietvereenigingen of coöperatieve leenbanken, die weer op gunstige voorwaarden leenen aan landbouwers, die zaden, machines enz., wenschen aan te koopen. Bij het oprichten van coöperatieve zuivelfabrieken en varkensslachterijen konden de deelnemers het volle bedrag leenen, dat voor hun onderneming wordt geëischt onder persoonlijken borg der leden, van wie ieder aansprakelijk is voor alle schulden van het bedrijf „gezamenlijk en hoofdelijk". Het vertrouwen dat zij in elkander hebben, de moed van dit spaarzame volk, om zoo iets aan te durven en het vertrouwen van de bankiers in de geschiktheid der landbouwers, om hun zaken flink aan te pakken; dit alles wijst wel op schitterende karaktereigenschappen.

De staatshulp wordt in 't algemeen alleen dan verleend, indien de ontvangers getoond hebben, dat ze die aanmoediging verdienen. Zoo worden kleine pachters, en ieder jaar 30 tot 40 arbeiders bij de zuivel- of de varkensindustrieën instaat gesteld, om in verschillende deelen van het land uitmuntende hoeven te bezoeken tot hun leering, of om zich technisch meer in hun vak te bekwamen. Hiervoor worden natuurlijk alleen diegenen gekozen, die in hun bedrijf of vak bijzondere bekwaamheid getoond hebben. Aangaande de hoenderfokkerij wordt gemeld, dat er twee groote vereenigingen bestaan. De eene met meer dan 4000 en de andere boven de 6000 leden. De contributie voor het lidmaatschap is niet hoog, minder dan f 2.50 en geeft den leden het recht op een veertiendaagsch tijdschrift, op het ontvangen van hulp en advies van den deskundigen dezer vereenigingen en op het koopen tegen matigen prijs van raadieren of de eieren er van, waarvoor beide vereenigingen 38 proef-en fokstations hebben opgericht. Zij ontvangen rijkssubsidie, respectievelijk f 2500 en f 4000. Voor de verzending der eieren worden de beste maatregelen genomen om te zorgen voor zuivere waar. Ze worden door den producent gestempeld en naar de centrale verpakkingsstations gezonden, terwijl tegen het zenden van oude of bevuilde eieren strafbepalingen bestaan. Na nauwkeurig onderzoek wordt het ei van het vereenigingsstempel voorzien. Deze garantie heeft den prijs der Deensche eieren aanzienlijk doen verhoogen en de vraag er naar in Engeland niet weinig doen toenemen. Deze eierindustrie brengt Denemarken jaarlijks f 25.000.000 op, terwijl duizenden Denen er werk bij vinden. De staat geeft verder subsidiën aan coöperatieve paarden- en veefokkerijen en aan vele organisatiën, die den landbouw in het algemeen bevorderen. Kortom, de Deensche regeering is het middel, waardoor de Denen zichzelven en anderen helpen. Het is, zoo drukt de schrijver zich eigenaardig uit, geen socialisme, maar individualisme in de coöperatie."

De coöperatie in het zuivelbedrijf dagteekent van het begin van 1882, en sedert dien zijn tal van coöpe-

VARIA.

's Lands wijs, 's lands eer.

Uit een brief van een Spaanschen correspondent der „N. R. Ct.":

Ik gun u den barbier van Bonanza.

Hij werd me aanbevolen door den viezen eigenaar van een vieze herberg, waar ik tegen den regen schuilde. — Scheert hij goed? vroeg ik. — Uitstekend! ik word er ook geschoren! Ofschoon mij dit niet al te groote waarborg scheen, waagde ik me er toch aan! De barbier was schoenlapper ook, deed zijn schootsvel af, en ter eere van mij een wit schootsvel voor...... zeepte mij in! Met zijn handen natuurlijk, die naar leer stonken, terwijl uit zijn mond, bij elke beleefdheid, die hij me zei, een wolk van knoflookgeuren mij tegenwoei.

— Wil u de noot? vroeg hij mij opeens.

Als hij een onbepaald lidwoord gebruikt had, zou ik gedacht hebben,...... wat een aardige vent, die geeft me daar een noot tot tijdverdrijf......, nu begreep ik er niets van!

— De noot? vroeg ik verbaasd. De man lachte om mijn onwetendheid.

Ja...... of u op de noot geschoren wil worden!

— Nee, op mijn kin natuurlijk, mijn waarde.

Ik dacht heusch, dat hij gek was, wat mij geen pretje toescheen. Ineens hield hij me een afgekauwde okkernoot onder den neus, mij uitduidend, dat de Spaansche zeelieden die achter de kiezen nemen, opdat ze dan scherper geschoren kunnen worden.

Ware het een nieuwe noot geweest bij zeven heiligen, ik had het eens geprobeerd, maar een noot, die, wie weet hoeveel Spanjaarden bij wijze van pruim al achter de kiezen hadden gehad, die er de vettige sporen van droeg, was me wel wat machtig.

— Gracias, ik wil liever de noot niet!

— Zooals de caballero dat verkiest! En ik werd geschoren!

— Overscheren? vroeg de barbier van Bonanza.

De vent scheen op de hoogte van 't vak, en ik zei: Heel goed.

Hij zette zijn mes nog eens aan, en spoog dan in zijn hand. Is iemand in zijn eigen hand spuugt, laat me volkomen koud, maar dat men zijn speeksel dan zorgvuldig om mijn kin en onder mijn neus smeeren gaat, is heel wat anders, dat maakte me warm.

— Ben je bedl...erd? vroeg ik hem in zuiver Hollandsch, meteen opspringend.

— Wat zegt de Señor?

Ik herhaalde de vraag in het Spaansch, wat niet veel vriendelijker klinkt en: — Smeer dat in je eigen aangezicht!

— 't Is om óver te scheren, Señor, neemt u me niet kwalijk.

— Heb je sublimaat-water? vroeg ik angstig.

— Wat voor water?.....

— Alleheiligen..... heb je 't niet? Agua de Colonia misschien?

Dat had hij, en ik desinfecteerde mijn arm aangezicht zooveel mogelijk. De man bleef mij met een onschuldig-vragend gezicht aanstaren, en vertelde me beleefd, dat dit zoo de gewoonte was, dat tweemaal zeep op de huid bijt (zijn zeep natuurlijk), dat het zóó veel zachter was, en nog veel meer! Hij bleef ijselijk beleefd en boog wel tienmaal, mij steeds om excuus vragend. Hij ging zelfs zoo ver in zijn beleefdheid tegenover mij, dat hij eerst in zijn hand gespuugd had, en die daarna pas op mijn huid gebracht had, want dat hij gewone klanten maar direct in 't gezicht spoog! Iets wat ik zeer waardeerde, maar niet geloven kon. Hij vertelde mij dit zeker bij wijze van excuus, borstelde mij handig af, en deed zijn schootsvel weer voor. De kosten waren 10 centimos. Vaya Ud. con Dios! zei hij me bij 't heengaan, nogmaals een excuus stamelend, en toen hoogst verwonderd den vreemdeling nastarend.

Tot negen uur bleef ik aan wal, en verliet daarna, met een opgeruimd gezicht (hoe kon het ook anders, na een zóó vriendelijke behandeling) Bonanza weer, met de prettige herinnering aan de noot en ó-verscheren..... en de hoop, dat de Barbier van Sevilla mij dat zindelijker zou leveren.

Onze groote zeilvaart.

Het „Hbld. bevat een „Van dag tot dag", waarin wordt medegedeeld, dat van de drie groote zeilschepen, die Nederland nog bezit, één, de Willem Eggerts, is opgelegd. Er blijven dan nog twee over, wat de schrijver aanleiding geeft tot een klaagzang:

„Nu zal het spoedig gedaan zijn met de groote zeilvaart voor ons land. Door de lage vrachten der stoombooten, die door overproductie van deze veroorzaakt werd, is met de zeilvaart geen geld meer te verdienen.

De Engelsch-Transvaalsche oorlog heeft ook op dit stuk veel kwaad gedaan. Voor transport van troepen en materiaal werden zeer vele booten, geheele vloten, uit de groote vaart genomen. Dit had, ter vervanging, een bouwwoede op de Engelsche werven tengevolge, zoodat er zelfs nieuwe werven door ontstonden. Zoo werden er veel te veel stoomschepen

ratieve zuivelfabrieken verrezen. In 1906 werden 4.590.000.000 ponden melk geleverd, die 176.000.000 ponden boter opbrachten. De aangroei van den Deenschen handel in boter, eieren en varkensvleesch is sedert de coöperatieve organisatiën verbazend toegenomen. Sedert 1881 is de boteruitvoer alleen negenvoudig vermeerderd.

De Denen maken, zooals we reeds zeiden, veel werk van een stelselmatig onderzoek naar kwaliteit van hun voornaamste marktproducten over de beste wijze van voortbrenging. Hun systeem van het instellen van onderzoek naar de producten van zuivelfabrieken en spekslagerijen zou werkelijk ergeren, indien ze het zichzelf niet opgelegd hadden. Om de 14 dagen heeft een tentoonstelling van boter plaats in de gouvernementslaboratoria te Kopenhagen. Beheerders van zuivelinrichtingen worden telegrafisch verwittigd, om monsters der aanwezige boter in te zenden.

Alle monsters worden nauwkeurig beoordeeld, zonder dat de jury weet, van welke fabriek de boter afkomstig is. De uitslag van het onderzoek wordt aan de inzenders gezonden, vergezeld van de noodige adviezen, om de gebreken te verbeteren. Op deze wijze wordt het product van elke fabriek driemaal 's jaar onderzocht.

Deskundigen bezoeken geregeld de boterverkoopers, onderzoeken de aanwezige boter, wijzen op de fouten en geven aan hoe deze te verbeteren zijn. Evenzoo gaat het met de beheerders van de spekslagerijen. Zij ontvangen een telegram, om naar Kopenhagen een of meer zijden spek te zenden, die voor verscheping naar Engeland gereed zijn. Hun product wordt onderzocht en beoordeeld en ook aan hen de noodige aanwijzingen verstrekt. De Denen zenden hun varkens niet meer levend naar het buitenland. Zij geven er de voorkeur aan, om zelf den arbeid te verrichten, die het slachten, zouten en, verpakken, vereischt.

Het resultaat is, dat de varkens, die voor eenige jaren plm. f 19.000.000 opbrachten, thans f 25.000.000 in Denemarken brengen. De Denen begrijpen, dat er meer voordeel gelegen is in het afleveren van de goede waar, en dat een volk, hetwelk slechte producten zendt naar een meer beschaafde natie, op zijn ondergang op handelsgebied aangewezen is.

Ten slotte wordt gewezen op het feit, dat door de coöperatie de landverhuizing gestaakt is. De rol, die de coöperatie gespeeld heeft in den Deenschen Landbouw, in den Deenschen exporthandel en in de Deensche organisatie, is inderdaad zeer groot. Sinds haar intrede in 1881 is de emigratie opgehouden, de stedelijke bevolking verdubbeld en de landelijke met 10 percent vermeerderd. Alle coöperatieve vereenigingen te noemen, zou te veel plaats vorderen.

We wijzen slechts op de Deensche coöperatieve eier-exportvereeniging met 30.000 leden, verdeeld over 500 locale vereenigingen; op de 60 coöperatieve vereenigingen van bijenhouders; vereenigingen voor zaad- en landbouwwerktuigenaankoop; voor verzekering van vee; voor voederaankoop, enz. enz.

Wat de landbouwers te verkoopen hebben, wordt zoo gelijksoortig mogelijk, bij groote hoeveelheden op de beste markten door ervaren zakenmenschen verkocht. De marktprijs voor hun voornaamste producten is niet zoo onzeker, als dit elders het geval is. Door deskundigen wordt b.v. eens per week de boterprijs vastgesteld. Zij houden dan rekening met de Engelsche en Duitsche prijzen en stellen daarnaar den prijs voor Denemarken vast, die gewoonlijk weken gehandhaafd blijft.

Een zelfde methode wordt voor den prijs der varkens gevolgd. Omdat de Deensche landbouwer weinig verstand heeft van zaken doen, heeft hij coöperatieve associaties georganiseerd, die hem in velerlei opzichten helpen op het gebied der handelsdétails, waardoor hem meer tijd gelaten wordt om zijn kennis en vaardigheid als voortbrenger te vermeerderen en hij is daardoor dan ook beter in staat, door zijn onmiddellijk aandeel in den nationalen exporthandel een ruimer blik op de handelszaken te verkrijgen. Van het landbouwbedrijf heeft hij een bijzondere wetenschap gemaakt. „Van nature en door oefening is hij een ernstig man, strikt matig, oplettend op alle kleinigheden, angstvallig uitziend naar iedere verbetering in zijn bedrijf", volgens een Schotsch reporter. Rustig en onopgemerkt was hij bezig, voor regeering en maatschappij en voor zijn eigen exporthandel, zoowel als voor de verbetering van zijn vee, boter en spek. Het succes van Denemarken, hoofdzakelijk op landbouwgebied, heeft tot veel studie en onderzoek naar hun methode's en organisaties bij de andere volken van Europa aanleiding gegeven. In 1904 maakte een Schotsche commissie bestaande uit 30 ad 40 landbouwkundigen, een onderzoekingstocht door Denemarken en gaven hun rapport, een uitmuntend stuk werk, in het licht.

De weg, door Denemarken aangewezen, wordt meer en meer in de landen van Europa gevolgd.

(Telegraaf)

—:o:—

De wonderen van Lourdes.

In een fransch blad geeft een zekere Louis D., geneesheer, een verslag van zijn bevindingen, opgedaan bij den nationalen pelgrimstocht naar Lourdes.

De Fransche arts getuigt:

Het Bureau des Constatations" het vergaderlokaal der doktoren, waar alle geneesheeren zonder uitzondering toegang hebben, en waar alle zieken voor en na de genezing onderzocht worden, liet mij niet los: daar was ik als met ijzeren kluisters aan vastgehouden.

„Wat heb ik daar in die week al gezien!

„Onderteekeningen van geneesheeren van naam wilde ik, moest ik hebben; en las daar aan den voet van getuigschriften, de meest schitterende namen, waartusschen vele, die allesbehalve van clericalisme verdacht kunnen worden.

„Meer nog en beter dan dit. Zelf heb ik in 't hospitaal der Zeven Smarten authentieke zieken onder handen gehad. En terwijl ik sommige wonden verbond, zei ik bij me zelf: Dát is nu echt ongeneeslijk!

„Er waren er onder, die ik 's anderen daags toch genezen zag!

„Twee longteringlijders in 't laatste stadium heb ik geausculteerd; alle twee veroordeeld tot een spoedigen dood. Een er van, zeide men mij, had zijn leven opgeofferd om voor den anderen genezing te verkrijgen. De eerste is 's anderdaags gestorven op het oogenblik, dat de tweede uit het bad kwam met vernieuwde longen.

„Ik lei mijn oor op zijn borst: niet het minste gereutel was te bespeuren.

„Een man, sinds vijf jaar met blindheid geslagen, heb ik onderzocht. Hij had zich aangemeld bij het Rothschild-hospitaal, maar was daar afgewezen, „omdat zijn geval ongeneeslijk was". Toen is hij in de „Quinze Vingts" gekomen. De dokters constateerden een pigmentaier netvliesontsteking, en tegen deze aandoening verklaart de geneeskundige wetenschap zich onmachtig.

„Thans ziet de man perfekt. Niet één kwart van zijn gezichtsvermogen, zooals hij bad, maar al de vier kwart heeft hij teruggekregen.

„Moet ge geneesheer zijn, de wanhoopwekkende langzaamheid van de natuur kennen, om door zulke plotselinge omvormingen uit het lood geslagen te worden?!

„En die nu nog het fabriceeren van mooie frissche longen, of de heeling van een beenbreuk, aan de „zenuwen" toeschrijven, dezulken beschouw ik als rijp om in Meerenberg te worden opgesloten (à Charenton staat er in 't Fransch).

„Toen ik nu bij me zelf bedacht, dat het remedie voor dit alles is: een indompeling van enkele seconden in een waterbad, zoo koud, dat gezonde menschen er van verkleumen, en dat de longteringlijders er van moesten bezwijken, — dat zeker zonder kracht moest zijn om oogen te openen, beenderen te hechten, wonden te heelen, — toen draaide 't mij allemaal voor de oogen...

„Ge voelt hier hoe een hoogere macht langs die rijen gaat... De geloovigen zeggen dat 't de H. Maagd is... 't is echt schoon en troostvol.

„Ik kan, dit weet ge wel, mijn indrukken niet verbergen. Welnu, ik was kapot! Gelukkig ben ik geen atheïst en geen vrijmetselaar, en ik leef fatsoenlijk: zoodoende heb ik geen vooringenomenheid ten opzichte der katholieken. Ik ben voor de waarheid. Nu dan, die waarheid zal ik u zeggen:

„Ik geloof aan het mirakel, omdat ik het gezien heb.

„Trek niet uit deze bekentenis het besluit, waarde vriend, dat ik bekeerd ben. Te biechten ben ik niet geweest, en mijn beevaart naar Lourdes heb ik gehouden zonder daar te communie te gaan. Maar wat ik duidelijk gewaar word, is, dat die ongeloovigheid ten opzichte van het bovennatuurlijke, waarin ik tot nu toe verkeerde, een „krankzinnigheid" is.

„Als ge zoo vaststaande feiten voor u hebt, en ge ontkent toch de tusschenkomst van God, dan doet ge 't om persoonlijke, maar niet om wetenschappelijke redenen.

„Ik heb beloofd dat ik het volgend jaar terugkom. Misschien, — wie weet? neigt dan de H, Maagd zich naar mij, en geneest ze mijn ziel?!

„Dat zal zeker niet een van haar kleinste mirakels zijn.

„Tot ziens, waarde vriend; met een hartelijken handdruk."

Een geregelde luchtscheepvaartdienst.

Woensdag 22 Juni was een gedenkwaardige dag in de geschiedenis der luchtscheepvaart, doordat de eerste regelmatige passagiersdienst geopend werd door de „Deutschland" tusschen Frederichshafen en Dusseldorf. Deze bestuurbare is gebouwd volgens het model van Zeppelin. Met dezen koenen luchtschipper aan 't stuur, steeg hij om drie uur in den morgen op, met 'n twintigtal passagiers in de fraai-gestoffeerde hut, gelegen tusschen de gondels. De route ging over Stuttgart, Mannheim, Keulen naar Dusseldorf. Door geen wind gestremd vervolgde de „Deutschland" z'n tocht door een vloed van schitterenden zonneschijn. Het uur en de minuut van het vermoedelijk passeeren der verschillende op de lijn gelegen punten, was te voren aangekondigd, zoodat de inwoners der steden en dorpen de straten vulden en met uitbundig gejuich het onmetelijke luchtschip begroetten, dat op 'n hoogte van 2 tot 300 voet boven hunne hoofden daarheen zweefde. Groot was de geestdrift bij de aankomst in het feestelijk versierde Dusseldorf.

De afstand van 300 mijlen was afgelegd in 9 uren, zoodat de gemiddelde snelheid was 33 mijlen per uur. De hoogst bereikte snelheid was 43½ mijl. Graaf Zeppelin wees op het voordeel van een luchtreis in het afgelegde traject boven een spoorreis, doordat tusschen Mannheim en Dusseldorf ⅓ van den weg was afgesneden.

De afmetingen der „Deutschland" zijn als volgt: lengte 485 voet, breedte 46 voet. Zijn gasbevattingsvermogen is 24,852 kubieke el, en hij heeft drie motoren met een totaal van 330 paardekracht. Hij was berekend op 'n snelheid van 35 mijlen per uur.

Hij kan 44,000 pond dragen, waarvan 11,000 pond voor bemanning en passagiers, en kan volgens berekening 700 mijl aan een stuk afleggen. Het luchtschip is voorzien van een restaurant, waar de passagiers al het wenschelijke krijgen kunnen.

Er zullen geregelde vaarten plaats hebben, terwijl er voor de eerste dagen, reeds vele billetten, van 25 tot $ 50 ieder, genomen waren. Op z'n tocht naar Dortmunt had hij 30 passagiers. Ongelukkig raakte hij in de boomen verward, zonder dat een der passagiers echter eenig letsel kreeg. Allen stegen met behulp van touwen uit.

Alle luchtschippers zijn vol lof over dit succes.

Aankomst van Roosevelt te New-York.

Een draadloos telegram van 18 Juni van boord der „Kaiserin Auguste Victoria" meldde dat Roosevelt heelemaal onwetend was omtrent de voorbereidselen die er voor zijn ontvangst gemaakt werden. Hierop werd geantwoord dat Mayor Gaynor hem aan boord der Manhattan, een wachtschip, zou overnemen, terwijl een ander telegram meldde dat de Mayor hem aan boord der Dolphin zou nemen. Hoe 't zij, Roosevelt was bereid zich in handen te stellen van het welkomst-comité. Hij denkt 't probleem te hebben opgelost van wat er geschieden moet met ex-presidenten. Hij zegt tot dusverre voor zich zelf gewerkt te hebben en een heerlijken tijd te hebben gehad.

Te midden van een dikken mist naderde „Kaiserin Auguste Victoria" de haven van New-York.

Roosevelt is blij in 't vooruitzicht van een paar maanden rust te Oyster-Bay. Hij is vol lof over de hoffelijkheid en gastvrijheid waarmede hij overal ontvangen is, doch niet minder blij weer thuis te zijn.

Uit alle deelen des lands zijn de bezoekers samengesneld om hem te verwelkomen, en Zaterdagmorgen 18 Juni brachten de treinen er duizenden uit de omliggende plaatsen. De plechtige ontvangst was geregeld door het comité, met Corn. Van der Bilt aan 't hoofd. Kwart voor acht zou Roosevelt aan boord der Manhattan door den Havenmeester W. Loeb ontvangen worden, om daar met zijn familie, voor 't eerst in 1 jaar en twee maanden te ontbijten met Amerikaansche ham en eieren, door een amerikaanschen kok gekookt.

Om 9 uur ging hij over aan boord van 't wachtschip Androscoggin om de waterparade op de Hudson-rivier mee te maken. De Androscoggin volgde een vloot van stoomwachtschepen en politie-booten.

Daar achter kwamen nog enkelen wachtschepen en eindelijk de twaalf divisies der handelsvloot.

Na ontvangst der welkomstbrieven van President Taft en Gouverneur Hughes, werd hij door Mayor Gaynor in de stad New-York welkom geheeten.

Vervolgens had er een parade op het land plaats. Het escort van Roosevelt bestond uit bereden politie. Daarna een eskadron A Band, de „Rough Riders" Mr. Roosevelt en het comité in rijtuigen. Van Waverley-plein tot 't eind van den stoet stonden de veteranen uit den Spaanschen oorlog, met een achterhoede van bereden politie. Deze veteranen waren voorafgegaan door het zevende Regiment.

In den middag vertrok Roosevelt naar Oyster-Bay.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Welkom!

Hedenmorgen zijn met de *Prins Willem I* de Eerw. fraters Canutus en Augustinus aangekomen.

* * *

Met dezelfde gelegenheid is ook de Heer W. Ferguson, Eerste Commies, van verlof teruggekeerd.

Examen.

De Heer Elias J. Penso heeft met goed gevol te Amsterdam het staatsexamen voor Semi-arts afgelegd. Onze oprechte gelukwenschen.

* * *

De Jongeheer Oscar Lansberg legde alhier Woensdag ll. met goed gevolg het laatste theoretisch examen af als dentist.

Gefeliciteerd.

Hoedenindustrie.

Met groote belangstelling hebben wij een zestal hoeden gezien van de

---

gebouwd. De oude kwamen na den oorlog weer in de gewone vaart terug, en bovendien: de nieuwe werven bleven tegen lage prijzen voortbouwen."

De heer Huygens, die 't schip had gebouwd, zei hem:

„Het zeilschip kan, ook door zijn beperkte laadruimte, de concurrentie tegen de lage vrachtprijzen der snelvarende booten niet volhouden.

En bovendien zijn geen Nederlandsche gezagvoerders, stuurlieden en zeelui meer voor de zeilvaart te krijgen. In ons land is voor de zeilvaart geen toekomst meer. De jongelui hebben geen kans kapitein te worden en leeren dienstgevolge, als zij naar zee willen, alleen voor de stoomvaart."

Ook in Engeland en Frankrijk gaat de zeilvaart achteruit. Alleen de Noren schijnen er nog geld mee te verdienen, doordat zij ze met hun familie bemannen en onverzekerd varen in vertrouwen op Gods bescherming.

„Deze factoren zijn het, die het den Noren nog in het algemeen mogelijk maken met winst te varen. Maar overigens is de zeilvaart, hoe jammer dat ook zij, ten doode opgeschreven. De schoonheid van een zeiler, waarbij geen stoomer halen kan, het stoere zeevolk, dat de zeilvaart noodig heeft en ook kweekt, zijn geen factoren, die het houden tegen de eischen der reederij: „met winst te kunnen varen."

„Nog drie groote zeilers telt Nederland. (Uit een ingezonden stuk blijkt later dat er nog 4 zijn.) 't Ziet er uit, zegt de heer Boissevain ten slotte, of we onzen kleinkinderen dra alleen met plaatjes een aanschouwelijke voorstelling van het onvolprezen zeilschip zullen kunnen geven."

Merkwaardig natuurverschijnsel.

Door het maandelijksch bulletin van den kring der Belgische Zeemachinisten, te Antwerpen gevestigd, vernemen we een uitermate zeldzaam geval in de zeevaart, dat overkomen is aan de stoomboot Trafalgar, kapitein Davies, liggende voor 't oogenblik in de haven van Falmouth.

Tijdens de reis van Port Talbot naar Bastia, had het schip te worstelen met hooge zeeën en sneeuwstormen. Op de hoogte van Wolf Rock werd gansch de bemanning opgeschrikt door een geweldigen slag, gelijkende aan eene ontploffing. Eene blauwachtige vlam overliep gansch het schip, waarbij al wat metaal was, begon te schitteren, een blauwachtige schijn weergevende, alsof het van fosfoor was doortrokken.

Kapitein Davies, die zich op de brug bevond, zag meteen een vuurbol die in zee viel met een luid gesis en die eene hoos schuim deed opstijgen. De machienkamer werd ineens gansch verlicht door duizende gensters. De derde officier werd met een schok neergeslagen, door eene ijzeren staaf, die hij in de hand hield; gelukkig kon men hem tot het leven terugroepen.

Van dien oogenblik af waren al de kompassen aan boord gedemagnetiseerd en de kapitein had alle moeite der wereld om zonder ongelukken Falmouth te bereiken.

Experten werden aan boord geroepen, en alle kompassen die op de Trafalgar gebracht werden, draaiden „zot" en wezen alleen het Noorden weer aan, wanneer men ze terug aan den wal bracht.

Naar het schijnt is dit buitengewoon geval eenig. Men hoopt nu dat het gemagnetiseerde schip zeer langzaam zich zal demagnetiseeren en dat na langen tijd het weer zijn normalen toestand zal hernemen.

In alle geval, is het voor 't oogenblik totaal onmogelijk het schip te gebruiken.

(Hbl. v. Antw.

Een wijs woord.

Bij gelegenheid van zijn zestigjarig jubilé op 3 April l.l. werd de beroemde Fransche natuurvorscher J. H. Fabre, dien Victor Hugo genoemd heeft den Homerus der insecten, geïnterviewd. De schrijver van de „Historie naturelle à l'usage de la jeunesse" is 87 jaar en bewoont het dorpje Serignan (Vaucluse).

„Gelooft u aan God?" vroeg hem zijn bezoeker.

„Ik kan niet zeggen", was het antwoord van den ouden geleerde, „dat ik in God *geloof*: ik *zie* Hem. Zonder Hem begrijp ik niets. Zonder Hem is alles duisternis voor mij. Niet alleen heb ik deze overtuiging behouden, maar zij is bij mij verergerd of verbeterd, zooals u wilt. Ik beschouw de loochening van God als een gril. Het is de ziekte van den tegenwoordigen tijd. Men zou me eerder het vel kunnen aftrekken als het geloof in God."

En zoo denken bijna al de groote geleerden.

Sprongsgewijze ontwikkeling.

Van schaap tot varken — de snelste mutatie die men ooit heeft waargenomen!

De „Nederlander" vertelt er van als volgt:

„Vriend, dat is hier de plaats niet, zei een predikant, bij de inzegening van een huwelijk op een Zondagmiddag, in een dorpskerk, tegen den bruidegom, die zijn bruid een zoen gaf.

Och dominé, antwoordde deze, ik heb het schaap zoo lief.

Eenigen tijd later kwam dominé den jongen man tegen en vroeg, hoe het ging met het lieve schaap.

Och dominé, zuchtte hij, 't is een varken."

't Is historisch, zegt de Nederlander.

Draadlooze telegraphie.

Marconi's rechtstreeksche draadlooze telegrafische dienst tusschen Engeland en Canada is onlangs geopend. Het Canadeesche station staat aan Glace-baai, het Britsche te Clifden in Ierland, de onderlinge afstand bedraagt 2450 mijlen. Het luchtnet van den ontvanger is 18.000 voet draad, dat van den verzender van 60.000 voet. Dit laatste is waaiervormig en hangt 200 voet boven den grond op twaalf palen, die in drie rijen zijn geplaatst.

De vervolgden geeerd.

Men is nog niet de daden van heldhaftigheid vergeten, het vorige jaar verricht door de Fransche missionarissen tijdens de moorden in Armenië. Dank zij de dapperheid van de Jesuïeten en de Zusters van Adana redden dezen het leven van verscheidene duizenden personen. De Fransche regeering heeft nu aan deze moedige religieuzen verschillende belooningen toegekend, gouden en zilveren medaljes. Waarom verjaagt diezelfde regeering diezelfde religieuzen uit Frankrijk?

grovere soorten, die door den Heer H. J. C. Henriquez naar Maracaibo zijn medegenomen en aldaar zijn opgemaakt. Zonder gom, of wat ook, over het stroo te gieten, zijn de hoeden nu stijf geworden en prachtig gelijk geperst. Zij zien er nu zeer mooi uit en hebben uitgestoomd en geperst veel meer oog dan wanneer ze op de gewone manier gewasschen en gebleekt zijn. Zulk een pers hopen wij hier spoedig ook te krijgen.

* * *

De President van den Staat Zulia heeft persoonlijk zorg gedragen voor de bezending van een partij nieuw bereid stroo, met het verzoek aan den Heer Henriquez, te willen zien, of het zóó goed was. Zulk een bereidwillige medewerking verdient een woord van lof.

* * *

De Curaçaosche vlechtindustrie wordt, zooals *De C. Ct.* verneemt, bedreigd door maatregelen, die de douaneautoriteiten in New York hebben genomen.

De zoogenaamde echte Panamahoeden zijn, onze lezers weten het, voor het meerendeel afkomstig van Peru en Columbia en worden van Colon naar de havensteden van de Ver. Staten van Noord-Amerika verscheept. De Curaçaosche hoeden zijn eene imitatie van die Panamahoeden.

Sedert eenigen tijd had het Amerikaansch Gouvernement vermoeden, dat de door verschepers opgegeven waarden niet overeenkwamen met de werkelijke, d. i. de prijs waarvoor hoeden op het oogenblik der verscheping verhandeld worden op de plaats van verscheping. Detectives werden erop uitgestuurd, om de zaak te onderzoeken, met het gevolg dat de douaneautoriteiten, behalve eene reeds in Mei ll. aangehouden partij hoeden ter waarde van $ 180.000, nog voor een waarde van ongeveer $ 860.000. aan hoeden in haar bezit hebben, die zij weigeren af te geven. Hieronder zijn ook verscheidene bezendingen Curaçaosche hoeden. Dientengevolge is een stremming gekomen in den hoedenhandel, terwijl zaakkundigen verklaren, dat de uitvoer naar New York onmogelijk worden zal, als het Amerikaansche Gouvernement de afladers verplichten de Curaçaosche hoeden voor een hooger bedrag aan te geven dan thans geschiedt. Het invoerrecht bedraagt in Amerika 35% ad valorem.

Er zijn thans op Curaçao agenten van Amerikaansche importeurs, die de zaak onderzoeken en door eene goed gestaafde verklaring de aangehouden Curaçaosche stroohoeden los denken te krijgen. Het is te hopen dat men de door de Amerikaansche Regeering aangestelde schatters zal kunnen overtuigen, dat die hoeden werkelijk zeer goedkoop hier werden opgekocht.

Voor vele importeurs, die uit Peru en Columbia de *echte* Panamahoeden hebben ingevoerd en tegen lager prijs hebben aangegeven dan de werkelijke waarde, kan het thans ingesteld onderzoek ernstige gevolgen hebben. Het schijnt, dat het Amerikaansch Gouvernement reeds documenten in zijn bezit heeft, die getuigen, dan men met een frauduleus drijven te doen heeft.

Mast gebroken.

Woensdagmiddag werd de *Maria Aurora* door de *Anecita* binnengesleept met gebroken mast. De zes ingezetenen trachtten met behulp van riemen wat vooruit te komen.

Een nieuwe boei.

Donderdagmorgen bleek de witte boei aan den ingang der haven van haar anker te zijn losgeraakt, daar zij veel dichter bij het Waterfort lag. Met veel moeite werd door den loods een nieuwe, kleinere boei op de goede plaats vastgelegd, terwijl de oude op italië drijvende is en eerstdaags wel aan land zal spoelen, waar zij niet langer de kleinere scheepvaart zal kunnen hinderen, en des nachts zelfs een gevaar voor botsing opleveren.

Inspectiereis.

Donderdag maakte de Gouverneur, vergezeld van den wd. Directeur der Openbare Werken en den Districtmeester eene inspectiereis in het 2e district.

Het Eeuwfeest der Onafhankelijkheid van Venezuela.

De Consul van Venezuela, de Heer Herman Leyba, gaf Dinsdag ll. een schitterende receptie in de Societeit *De Gezelligheid* ter viering van de 99ste verjaring van den onafhankelijkheidsdag. Het eeuwfeest werd daarmede ingeluid.

Postspaarbank.

Gedurende de maand Mei werd ingelegd:

Curaçao:		
Willemstad		f 2,496.05
2e district		47.
3e „		16.
4e „		16.
5e „		4,75
Oranjestad	Aruba:	630,71
3e district	„	—
Kralendijk	Bonaire:	656,50
Rincon	„	23,50
Philipsburg, St. Mart.	NG.	650,52½
Oranjestad, St. Eust.		228,20
Bottom,	Saba	428,55
Windwardside	„	—
Totaal:	f	5,198,48½
Terugbetaald:	f	3,200,68

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

303 ratten
226 muizen.

Waarschuwing.

De Procureur-generaal in de kolonie Curaçao, waarschuwt het publiek, dat van af den 18 t/m den 23 dezer, op de plantage Hato in het 3de district alhier, door het Garnizoen uit het geweer, met scherp zal worden geschoten.

Kamer van Koophandel.

De Gouverneur heeft bij den Koloniale Raad ingediend een *Verordening, houdende herziening der bepalingen omtrent de kiesgerechtigdheid voor de Kamers van Koophandel en Nijverheid in de kolonie Curaçao.*

De met 1 Januari 1909 ingevoerde nieuwe belastingwetten maken eene kleine verandering noodig.

ad *artikel 1.* De „patentbelasting op den invoer” is vervangen door „invoerrecht”. De oude tekst sprak van „belasting op grondeigendommen of eenige personeele belasting”. Daar het wetenschappelijk begrip van „personeele” d. w. z. niet-zakelijke belastingen hier moeilijk dienst kan doen, schijnt het gewenscht, te omschrijven welke belastingen in den zin der verordening personeel zijn. Als zoodanig komen, naar het voorkomt, de op kohieren gebrachte gebruiksbelasting en inkomstenbelasting in aanmerking.

Tot heden telde, naast invoerrecht en grondbelasting, alleen de inkomstenbelasting mede, zoodat naar de thans ontworpen redactie, tengevolge der invoering van de gebruiksbelasting, het kiezerskorps eenigszins zal worden uitgebreid.

ad *artikel 2.* De gegevens ter opmaking der kiezerslijsten berusten ter inspectie der belastingen, reden waarom het rationeel schijnt den Inspecteur der belastingen de opmaking dier lijsten op te dragen.

Mem. v. T.

Cipriano Castro.

De oud-president van Venezuela, heeft weder eens iets van zich laten hooren. Hij heeft nl. op Teneriffe in een onderhoud met een der medewerkers van de „Tribune” zijn hart uitgestort over de Vereenigde Staten en deze groote republiek beschuldigd van het booze opzet om alle Amerikaansche nationaliteiten op te slikken.

Castro verklaarde verder, dat hij over zijn gezondheid volstrekt niet te klagen heeft en dat hij niet den minsten lust gevoelt in Venezuela weder aan het bewind te komen, daar, volgens zijn meening, dat land thans in meerdere of mindere mate onder protectoraat van de Vereenigde Staten is geraakt. Hij zou alleen daarheen willen terugkeeren om orde op zijn zaken te stellen. Wanneer dit hem echter onmogelijk mocht blijken, dan zou hij zich bij voorkeur in Peru of Ecuador vestigen.

De „Prins Willem II”.

Sedert de laatste opgave zijn nog ingekomen voor de nagelaten betrekkingen van de slachoffers van de ramp van het stoomschip „Prins Willem II” giften tot een gezamenlijk bedrag van f 1395,70.

Het totaal der ingekomen bedragen is thans f 24.589,31.

Het internationale katoencongres.

In den loop der besprekingen over de quaestie van den onvoldoenden katoenoogst en van de middelen tot verbetering, besloot het internationale katoen-congres te Brussel de verschillende nationale comité's te verzoeken mede te werken tot bevordering van den katoenbouw in de verschillende koloniën, in de eerste plaats in Indië, waar reeds eenige resultaten verkregen zijn.

Het comité stelde de aanneming voor van een motie, waarin de oprichting wordt gevraagd van een bureau voor landbouw in Egypte, dat de oorzaken van de vermindering van de oogsten zal nagaan en middelen ter verbetering zal trachten te vinden.

Daar gaat onze wereldhaven!

Wij lezen in „El Tiempo” van 24 Juni het volgende:

De uitmuntende en supérieure kwaliteit der steenkolen van Naricual is in-binnen-en buitenland sinds vele jaren reeds gunstig bekend. Onder het beheer van Generaal Armando Rolando werden er steenkolen geleverd voor de vloot en andere nationale ondernemingen, terwijl er ook op een boot der Compagnie „La Veloce” die expres hiervoor gekomen was, 400 ton naar Italië geëxporteerd werden. Het gevolg was dat er een Italiaansche Compagnie gesticht werd met een machtig kapitaal om de mijn te exploiteeren.

Door de slechte administratie en speculatie van enkele directeurs werd zij echter spoedig verwaarloosd. Thans is zij in handen van Dh. Aldrey, wien 't gelukt is een gelijke hoeveelheid te produceeren, wier kwaliteit onbetwist veel beter is dan die der andere mijnen. Alleen dit reeds: tegen twee ton steenkolen uit Coro gebruikt men één ton uit Naricual, wat dus een bezuiniging van 100% geeft.

De ader is meer dan zes meter dik en de hoeveelheid mineralen die er uit te halen zijn, onberekenbaar.

Op 't oogenblik produceert zij maar 20 tot 30 ton daags. De onderneming heeft aan de natie aanzienlijke onkosten veroorzaakt zoowel in vreemde als particuliere compagnieën. Thans drijft Th. Aldrey haar op eigen kosten, en is hij in staat de steenkolen goedkooper te verkoopen dan in de Vereenigde Staten, op Trinidad en Curaçao. Hiervoor is echter een kleine bescherming van het gouvernement noodig die ten slotte zal uitloopen ten voordeele van het gouvernement zelf. Voor elke ton steenkolen aan particulieren verkocht, betaalt Aldrey aan 't gouvernement de som van acht bolivares, die, gevoegd bij de hooge vracht en transportkosten den prijs zoozeer doen stijgen, dat hij met buitenlandsche steenkolen niet concurreeren kan. Zoo echter het gouvernement het tarief zou verminderen van acht tot drie of vier bolivar, zou de prijs aanmerkelijk verminderen en zou toch de staat, door de aanzienlijke vermeerdering van den verkoop, een grootere som ontvangen dan thans. Met de vermindering van den prijs en de betere kwaliteit, zal het mogelijk zijn deze mijn op groote schaal te exploiteeren. Zij levert niet alleen genoeg op voor de behoeften van het land, maar ook om onder gunstige en voordeelige condities te exporteeren en met het buitenland te concurreeren.

Spiritistische onthullingen.

Hoe wij tegen het spiritisme staan, weten onze lezers voldoende. Het is niet uit sympathie, dat wij meermalen erop terug komen.

Van spiritistisch bedrog komt tegenwoordig heel wat aan het licht. Het *Hbld.* deelt thans eenige interessante staaltjes mede van veregaand bedrog in den vorm van photographische voorstellingen. Wij laten een deel van zijn artikel hier volgen, overtuigd, dat er voor sommigen onzer lezers nog wel iets hieromtrent te leeren valt.

De photo's, die beschreven worden, zijn ontleend aan een werk van Pearson, die zich vooral met deze onthullingen bezig hield:

„Zoo zijn afgedrukt de lettertee-kens, welke de geesten heeten te gebruiken, om met hun medium te correspondeeren. Doch de volgende photo's vertoonen de handigheden, waarmee door de spiritistische oplichters te werk wordt gegaan, om het publiek beet te nemen. Zoo worden twee op elkaar gebonden leien met behulp van kleine wigjes een weinig van elkaar gebracht, zoodat met een fijne balien of – paraplueinaald op een der leien geschreven kan worden. Een andere foto vertoont een lei, waarop een stuk krijt ligt, dat zonder dat het aangeraakt wordt, gaat schrijven; hier is de truc, dat het krijt met ijzer vermengd is; onder de lei wordt een magneet gehouden en door den magneet in verschillende richtingen te bewegen, kan men het krijt de woorden laten schrijven, die het z. g. „medium” schrijven wil. Brutaler is de manier, waarop in een half-lichte kamer op den wand kan geschreven worden, terwijl het medium toch beide handen op den rug houdt, gelijk een foto vertoont. Doch de eene arm en hand is nagemaakt en met de vrije handen worden de geestes-woorden op den muur geschreven. Het zoogenaamde beantwoorden van vragen uit het publiek, terwijl het geblinddoekte medium de vraag zelve niet lezen mag, gaat aldus: het medium gebruikt voor de beantwoording de achterzijde van het papier, waarop de vraag is gesteld; het papier is geprepareerd, zoodat de letters doordrukken, en met oefening en handigheid kan het medium deze doorgedrukte letters aanvoelen en in spiegelschrift voldoende lezen, om er het een of ander toepasselijk antwoord op te kunnen geven.

Weer een andere foto vertoont iemand, die voor een tafel, met wit blad papier er op, heeft plaats genomen; zijn rechterhand hangt in een lus, die aan den zolder is vast gemaakt — en dan is het wachten op den geest, die zijn hand zal doen schrijven.

Gewoonlijk echter is er een handlanger, die den arm of het koord zachtjes in beweging brengt, waarna de hand de raadselachtigste krabbels op het papier zet, ten einde later den spiritistischen voorganger gelegenheid te geven zulke hiëroglyphen te verklaren.

Het toestelletje dat „Planchette” heet, en dat door de spiritisten gebruikt wordt om er de hand op te plaatsen en zoo de geestes-inspiratie af te wachten, — wordt fotografisch gedemonstreerd, terwijl daarbij tevens gereproduceerd worden eenige zinnen, die de schrijver van het artikel, door middel van de „Planchette”, dus zelfstandig, zonder geestesinvloed, neerschreef.”

Mundus vult decipi! De wereld wil bedrogen worden.” En de kwakzalver zegt: „decipiatur ergo – zij worde derhalve bedrogen”.— Het zij zoo. Doch dan weet ook een verstandig mensch wat hij te doen heeft.

Nederland.

De Statenverkiezing.

Het is 15 Juni ll. een beste dag geweest voor de rechterzijde.

In twee provinciën, die groote belangstelling wekten, Zuid-Holland en Overijsel, had de stemming voor de Statenverkiezing plaats.

In beide provincies heeft de rechterzijde zich prachtig gehouden.

Zij behield al haar stellingen, zij behield ze met glans en zette er den stempel onneembaar op.

Indien er aan de linkerzijde nog eenige hoop over was, Zuid-Holland en Overijsel ooit te herwinnen, dan zal men die hoop thans wel laten varen.

De linkerzijde heeft in Zuid-Holland en Overijsel afgedaan, maar vooral het liberalisme.

Dit takelt af op een wijze, die met verbazing slaat.

Wat het niet aan de rechterzijde moet prijsgeven, verspeelt het aan de sociaal-democratie.

Men ziet het nu weer in Rotterdam I. waar de aftredende liberalen in het stemmencijfer op de derde plaats komen en hun kans bij de herstemming aan de socialisten moesten afstaan.

Men ziet het te Enschedé, waar eveneens een der drie aftredende liberalen niet in herstemming komt en de socialisten hen onherroepelijk overvleugelen. Niets kan den val van 't liberalisme meer stuiten en over we een dozijn jaren verder zijn misschien reeds, zullen de groote steden en industrie-centra geen liberale afgevaardigden meer kennen. Voor zoover die niet rechts kiezen zullen zij socialdemocraten als hun vertegenwoordigers naar het Binnenhof en de Statencolleges zenden.

Zuid Holland.

De uitslag der in deze provincie gehouden stemming is, dat de rechterzijde al haar zetels heeft behou-

den en bovendien in herstemming komt: voor 1 zetel te Leiden, voor 1 te Dordrecht, voor 1 te Gorinchem, voor 2 te Rotterdam I, voor 1 te Rotterdam III, voor 1 te Rotterdam V, voor 2 te 's Gravenhage, in het geheel voor 9 zetels.

Er is dus kans, zelfs vooruitzicht op winst, het meest in Rotterdam I, waar de twee rechtsche candidaten met twee sociaal-democraten in herstemming komen. In Leiden schijnt het maar niet hoed te willen, vooral niet met een katholieken candidaat. Dit is dan ook het eenige district, dat teleurstelling brengt.

Vóór de stemming zaten in de Staten van Zuid-Holland 51 leden van rechts en 31 van links. Thans zijn reeds gekozen 51 leden van rechts en 16 van links. Voor 15 zetels moet herstemd worden, waarvan voor 6 tusschen leden der linkerzijde onderling.

Overijsel.

De uitslag der stemming in deze provincie is dat de rechterzijde de 11 zetels, waarvoor zij bij deze verkiezing betrokken was, of bij enkele candidaatstelling, of bij de stemming van 15 Juni behield. Bovendien wint zij een zetel te Ommen, daar voor een der twee liberale zetels twee rechtsche candidaten in herstemming komen.

Bovendien komt de echter zijde in herstemming voor één zetel te Zwolle en voor één te Enschedé, vooral voor den laatste met de beste kans.

De liberalen hebben reeds een zetel verloren te Ommen, een te Enschedé, en loopen groot gevaar er nog twee te verliezen te Enschedé en wellicht nog een te Zwolle.

Vóór de stemming was de verhouding in de Staten van Overijsel: 25 rechts tegen 22 links. Thans is de rechterzijde reeds zeker van 26 zetels, terwijl ze een zetel te Enschedé zoo goed als zeker, een te Zwolle wellicht wint. Ze kan dus stijgen tot 28 leden.

Het Huigezin.

In een beschouwing over den uitslag van de verkiezingen, schrijft het „Centrum", na er op te hebben gewezen, dat van een omgaan der Eerste Kamer in afzienbaren tijd geen sprake is:

De liberale pers kan thans waarnemen, dat haar felle campagne van den laatsten tijd het aanzien harer partij in de oogen der kiezers niet heeft verhoogd, noch de positie der Rechterzijde geknakt.

Integendeel: al meer en meer komt het liberalisme tusschen de christelijke partijen eenerzijds, de sociaaldemocraten anderzijds, in 't gedrang. En het laat zich aanzien, dat, wanneer ooit de Linkerzijde de verloren meerderheid in het Parlement mocht herwinnen, niet meer de liberalen of de vrijzinnig-democraten, maar het socialisme daar den toon zal aangeven.

Nu reeds loopt het liberale leger achter Troelstra aan.

In den veldtocht tegen Kuyper, die gaandeweg zich ontpopte in een scherpen aanval op coalitie en Kabinet, vond men geen woorden genoeg, om den rooden aanvoerder hulde te brengen.

En negatief was daarbij gansch het gedoe der eertijds zoo machtige vrijzinnigheid.

Van een zakelijk en vooral van een principieel optreden was niets te bespeuren, en ten slotte zocht men heil in de tactiek van het allegaartje en de onvruchtbaar gebleken poging, om, door middel van de Borromaeus-encycliek, katholieken en geloovige protestanten tegen elkander in het harnas te jagen.

Dat de kiezers geen overgroot vertrouwen kunnen stellen in zulk een politiek „beleid" laat zich gemakkelijk begrijpen en heeft de stembus van gisteren wederom geleerd. Opmerking verdient daarbij, dat te Delft, waar men aan de overzijde vlaste op een buitenkansje, mr. Van de Velde niet slechts terstond herkozen werd, maar ook de meeste stemmen verwierf.

De wig der verdeeldheid heeft men niet in de Rechtsche samenwerking kunnen drijven en de kiezers hebben aan die samenwerking opnieuw hun sanctie gehecht. Dit is de beteekenis van den gisteren geslagen slag."

Verder dringt het blad er dan op aan, dat men zich door de ontmoediging aan de linkerzijde niet zal laten weerhouden, alle krachten in te spannen voor de herstemmingen.

De „Standaard" wijdt een beschouwing aan de verkiezing in Zuid-Holland en zegt daarvan o. m:

Van de rechterzijde traden 23 Staatsleden af; àlle deze zetels zijn opnieuw door de onzen bezet. Daartegenover staat dat slechts 8 liberalen hun plaats in de Staten verzekerd zagen.

Doch er is meer. In Rotterdam, voorheen een vrijzinnig bolwerk, kon geen enkele vrijzinnige het bij eerste stemming halen; er werden daar slechts twee leden gekozen, en die twee behooren tot de rechterzijde. Voor alle overige plaatsen moet herstemd worden. En herstemd, volstrekt niet zonder kans voor de onzen.

Zoo werden in Rotterdam 1 twee liberalen uitgeworpen, de heeren Visser en Muller: onze mannen komen met twee socialisten in herstemming waardoor hun kans om gekozen te worden vanzelf niet onbelangrijk rijst.

In Den Haag, waar men beter had kunnen stemmen, werd ook geen enkele vrijzinige gekozen en kwamen de rechtsche candidaten met vrij belangrijke cijfers uit de bus. In Leiden trad een antirevolutionair af en een liberaal. De antirevolutionair werd gekozen, de liberaal bracht het slechts tot herstemming; men had daar beide rechtsche canditaten in eens moeten kiezen. Opmerking verdient het voorts, hoe hecht de coalitie in Delft gebleken is. Mr. Van de Velde werd met nog grooter stemmencijfer gekozen dan de andere antirevolutionaire canditaat. Een woord van hulde aan onze bondgenooten.

Over het geheel zijn de 51 zetels, die we in Zuid-Holland bezaten, behouden gebleven; de kans om hun aantal vermeerderd te zien bij de herstemming is lang niet uitgesloten; alzoo reden tot ootmoedigen dank.

De „Nederlander" schrijft:

Over den uitslag der verkiezingen voor de Provinciale Staten in de verschillende gewesten, kunnen de rechtsche groepen tevreden zijn. Zuid-Holland bleef trouw aan den koers, dien het bij vorige verkiezingen insloeg, leverde voor rechts nergens verlies op en biedt kans op winst in Leiden, Rotterdam, Gorinchem, Den Haag en Dordrecht.

Zwaar was voor links de slag in Rotterdam I, waar de aftredende liberalen mr. S. Muller Hzn. en J. Visser werden uitgeworpen en de rechtsche candidaten met de socialisten in herstemming komen. Willen de vrijzinnigen in III den heer A. Plate behouden, die met een Roomsch-Katholiek, een liberaal en een sociaaldemocraat in herstemming komt, dan zullen zij in I tusschen rechts en rood voor het eerste hebben te kiezen, naar ons voorkomt.

De heer B. J. Gerretson is dadelijk in II en met zeer groot stemmencijfer gekozen, een nieuw bewijs voor de populariteit van dezen degelijken Rotterdammer. Trouwens, alle aftredende rechtsche leden hebben hun plaatsen weer herwonnen.

Ook in andere provinciën bewijst de uitslag een constante neiging naar rechts. Zoo wordt in het Overijsselsche district Ommen de liberaal, die aftreedt, vervangen door een antirevolutionair, — want er komen twee anti-revolutionaire candidaten in herstemming.

Zoo geeft dus de uitslag van Woensdag goede hoop voor de overige provinciën.

Buitenland.

SPANJE.

Koninklijke boodschap in Spanje.

Telegrafisch Verslag van *De Maasbode.*

Madrid, 15 Juni. R. O. In een boodschap des konings wordt geconstateerd, dat de betrekkingen van Spanje met alle landen bij voortduring vriendschappelijk zijn.

De ernstige bezorgdheid van den Paus doet hopen, dat de gelukkige verstandhouding tusschen beide mogendheden, met wederzijdsche eerbiediging van haar prerogatieven, niet zal worden verstoord.

Het bezoek van koning Manuel aan Madrid gaf een bewijs van de sympathie der Spaansche natie voor de Portugeesche. De reis van den koning naar Londen was een vertolking van Spanjes medevoelen in Engelands rouw over den dood van koning Edward.

Madrid, 15 Juni R. O. De boodschap kondigt verder onderhandelingen aan met het Maghzen om de beloofde en gewaarborgde schadevergoedingen te verkrijgen, waarbij Spanje over 't algemeen met Frankrijk zal samenwerken, en voort zal gaan de noodige hervormingen in Marokko in te voeren. De boodschap voorziet gecompliceerde problemen betreffende de militaire kwestie en het onderwijs en den toestand die bestaat door de menigvuldigheid der geestelijke orden. De regeering zal haar krachten inspannen en voldoening trachten te geven aan het verlangen van het land dat de congregaties beperkt wenscht te zien en onderworpen aan de overheid, zonder dat zij een aanslag zal doen op de geestelijke onafhankelijkheid.

De onderhandelingen met het Vaticaan duren nog voort.

De boodschap kondigt nog aan een hervorming der wet op de vereeniging, terwijl de minister van oorlog den algemeenen persoonlijken dienstplicht zal voorstellen om een krachtig leger te kunnen organiseeren.

Madrid, 15 Juni. R. O. De minister van marine zal voortgaan met de hernieuwing van het drijvend oorlogsmaterieel, hij zal de opleiding tot den zeedienst ontwikkelen en den dienst op het ministerie van marine reorganiseeren. Buitengewone gebeurtenissen hebben het evenwicht der jongste begrooting klaarblijkelijk in gevaar gebracht, weshalve een wet zal ingediend worden om het financiëel evenwicht weer te herstellen. Er is verder een plan in bewerking om de belastingen te herzien, waardoor deze meer gelijkelijk zullen verdeeld worden.

De regeering stelt een herziening voor der stedelijke financiën op meer soliede en meer rechtvaardige basis. Met het oog op een verbetering der handelsbetrekkingen zijn onderhandelingen ingeleid met verschillende andere landen om handelsverdragen te sluiten. Verder zal de regeering ontwerpen indienen tot decentralisatie van het Staatsbestuur en betreffende den dienst der posterijen, telegrafie en telefoon. De regeering zal ontwerpen voorleggen van sociale wetgeving, terwijl een ontwikkeling van het volksonderwijs noodig wordt geacht voor een herleving van landbouw, nijverheid, handel, publieke werken, enz.

Madrid, 15 Juni. R. O. De opening van de nieuwe Cortes had in den namiddag plaats in tegenwoordigheid der koninklijke familie. De koning las de troonrede voor en ging toen naar het paleis terug dat hij zonder eenig ongeval bereikte.

In telegrammen, openbaar gemaakt door het *Boletin Comercial* lezen wij, dat de Bisschoppen van Spanje ten sterkste protesteeren tegen sommige zinsneden van de troonrede. Ook de Paus zond een krachtig protest, waarin Z. H. zich beklaagt over het gebrek aan fijn gevoel. Terwijl de onderhandelingen met het Vaticaan nog hangende zijn, had men den Koning niet woorden in den mond moeten leggen, zooals zij thans in de troonrede voorkomen, evenmin als het passend was, reeds nu verschillende besluiten tegen de religieuse orden af te kondigen, terwijl men met Rome daarover nog aan het onderhandelen was. Canalejas zal wel weer spoedig tot aftreden zich gedwongen zien.

FINLAND.

De inlijving van Finland bij het Russische Rijk is thans een voldongen feit. Eens was Finland een geheel zelfstandig grootvorstendom, dat alleen met Rusland was verbonden voor zoover het buitenlandsche aangelegenheden betrof. De Czaar van Rusland was tegelijk grootvorst van Finland, een land welks bewoners geheel door taal en afstamming van de Russen, verschillen. Maar de Russen, naar de eenheid van het rijk strevende, hebben niet gerust vóór Finland, geheel bij Rusland is ingelijfd. Thans werd de kroon op het werk gezet De Russische Rijksdoema nam het gansche wetsontwerp, inlijving van Finland betreffende, met 264 tegen 23 stemmen aan. Die 23 stemmen waren van de Octobristen, in wier naam Gljebow sprak. Deze verklaarde, dat de Octobristen weliswaar de noodzakelijkheid erkennen van een algemeene rijkswetgeving in zaken, die Finland, zoowel als het Russische rijk betreffen, maar onder voorwaarde, dat Finland's algeheele zelfstandigheid ten aanzien zijner binnenlandsche aangelegenheden gewaarborgd blijve.

De sociaal-democraten en de kadetten waren de vergaderzaal uitgeloopen, verklarende, dat zij aan het onwaardig spel der overige leden van de Doema niet wilden meedoen.

Het thans aangenomen wetsontwerp berooft Finland bijna geheel van zijn zelfstandigheid; alleen een schijn van zelfstandigheid blijft nog over, die ook wel spoedig zal moeten verdwijnen.

Bij het aannemen van het ontwerp brak een stormachtig applaus los. En Poerisjkewitej, het vleglachtig heerschap dat onlangs de Nederlandsche Kamerleden, die een protestmotie hadden doen hooren, beleedigde, riep uit „Finis Finlandiae!"

Het is uit met Finland!

OOSTENRIJK.

Keizer Frans Jozef van Oostenrijk is, vergezeld door de minister-presidenten Bienerth en Hedervary alsmede door de ministers Aehrenthal, Schönach en Burian naar Bosnië, de verleden jaar bij de Oostenrijk–Hongaarsche monarchie ingelijfde provincie, vertrokken. Te 3 uur kwam hij op Bosnisch grondgebied aan. Op den geheelen tocht begroette het volk den Keizer geestdriftig. Aan de stations, waar de trein ophield, kwamen de burgemeesters hulde brengen aan den vorst.

De ontvangst te Serajewa was bijzonder indrukwekkend, en droeg een karakter van hartelijkheid. De hoofden van alle erkende kerken, het officierskorps en afgevaardigden van verschillende corporaties wachtten den Keizer op.

De Keizer, met de gouverneurs van Bosnië naast zich en gevolgd door een indrukwekkenden stoet, begaf zich per rijtuig naar den konak, door de prachtig versierde straten, tusschen een dubbele haag van troepen en te midden van onafgebroken toejuichingen.

Al is de inlijving van Bosnië en Herzegowina pas verleden jaar geschied, reeds sedert 1878 stonden deze landen onder het Oostenrijksch bestuur, dat daar veel voor de ontwikkeling op allerlei gebied heeft verricht. Dankbaar schijnt dit door het volk erkend te worden. En er blijkt niet veel waar van de verleden jaar gehoorde bewering der Serviërs, dat de Bosniaken, zuchtend onder Oostenrijksche heerschappij, liever met Servië één koninkrijk zouden willen uitmaken.

Het gerucht gaat, dat Bosnië en Herzegowina tot een Koninkrijk zullen worden verheven, dat dan natuurlijk deel blijft uitmaken van de monarchie.

GROOT-BRITTANNIE

De *Westminster Gazette* meldt, dat de kroning van Koning George dit jaar niet meer zal geschieden. Ze zal waarschijnlijk plaats hebben in Juni 1911, de maand, waarin zijn verjaardag valt.

Een ontwerp tot wijziging van den kroningseed werd bereids ingediend.

Advertentien.

Niet in staat zijnde, elk afzonderlijk te bedanken voor de betoonde deelneming bij het zoo smartelijk verlies van onzen innig geliefden Echtgenoot, Behuwdzoon en Schoonbroeder, den Heer

A. E. J. van den Brandhof,

in leven Gezaghebber van Bonaire, brengen wij langs dezen weg onzen diepgevoelden dank aan allen, die bij die treurige gelegenheid op de eene of andere wijze van hunne belangstelling hebben doen blijken, beleefd verzoekende, deze dankbetuiging te willen beschouwen als aan ieder in 't bijzonder te zijn gericht.

Curaçao, 7 Juli 1910.

Wed. A. E. J. van den Brandhof—Gravenhorst,
J. H. B. Gravenhorst en Echtgenoote.
L. W. A. L. Gravenhorst
A. A. E. Gravenhorst
W. J. H. B. Gravenhorst en Echtgenoote.

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN

COCKTAILS TERAPEUTICOS

Las propiedades alimenticias y nutritivas del aceite de higado de bacalao dependen en absoluto de las grasas que entran en la composición natural del aceite. Estas grasas son digeridas y asimiladas con mucha más facilidad que las otras, debido á la presencia en el aceite de bacalao de ciertos compuestos derivados del hígado, que permiten la pronta emulsificación del aceite por los fluidos del estómago—y hacen que su absorción por la membrana mucosa se lleve á efecto con más facilidad y con más rapidéz que la de ninguna otra grasa.

Dichos preparados no contienen ninguna de las propiedades nutritivas y reconstituyentes del aceite de hígado de bacalao, porque carecen de la grasa, que en la parte del aceite que nutre y alimenta—su composición tiene mucha semejanza con la de los COCKTAILS—y su uso puede en ocasiones causar perjuicios considerables á los enfermos por la gran cantidad de alcohol que invariablemente contienen—y otras substancias narcóticas, como el sulfato de estricnina.

Las grasas que el aceite de hígado de bacalao contiene, aparte de su poderosa facultad de nutrir, no poseen ningun valor terapéutico—y los otros elementos naturales que son parte de su composición orgánica, existen en cantidades tan infinitamente pequeñas, que es imposible que ninguno de ellos pueda ejercer en el sistema cualquier efecto terapéutico.

Carece por lo tanto de la propiedad esencial de todo alimento, la de ser asimilable y volverse parte de los tejidos orgánicos y no puede ni remotamente compararse con el aceite de hígado de bacalao, cuya propiedad de nutrir y fortalecer los organismos débiles lo han hecho tan necesario y tan justamente apreciado en todo el mundo.

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.